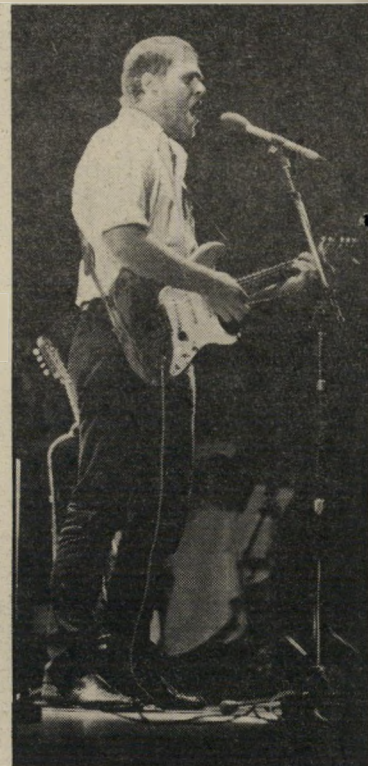


פוליקר בנמל יפו

אבי החליט שאני צריך להיות קצין-ים?

במרכז החדר, עליה זרוקים מצעים בכלגן, ארון בגדים פשוט. אותו קנה בשוק הפישפשים, המון תקליטים, מסוררים על מדפי-ברזל, ערימת בגדים על כיסא, טלפון על המיטה, כך ציור גדול, ציורים מעשה-ידינו על הקירות. יש לו כמה עציצים, אבל הוא נאלץ לשים אותם במיטבה, על מדף הסמוך לתיקרה, מפני ש"פשוט לא תשאיר אותם שלמים."

פשוט היא החתולה שלו, אותה מצא ברחוב לפני שלושה חודשים, כשהיתה בת שבועיים בערך. הוא אוהב אותה מאוד. מחבק אותה כאילו היתה תינוק ומנשק אותה על הפה, על העיניים, איפה-לא. "תמיד היו לי כלבים, שרדפו אחרי החתולים בשכונה." מספר פוליקר את ההיסטוריה החתולית שלו. "לא יצא לי להכיר חתולים מקרוב. כשהכרתי את יעקב, היו לו ארבעה חתולים. לא הבנתי איך אפשר לגור עם ארבעה חתולים, הוא תמיד אמר לי — אולי פעם זה יגיע אליך, אולי לא. לפני שני



פוליקר בהופעה

אני ממש בעננים..."

תיים מצאתי חתול ברחוב והבאתי אותו הביתה. הוא היה אצלי שלושה חודשים, לא נוצר קשר בינינו, והעברתי אותו ליעקב.

"פשוט, אני חושב, מצאה אותי. עברתי ברחוב סואן באמצע היום, והיא יצאה מאיזו חצר ועשתה לי מיאו. היא היתה רזה וחולה, עם מוגלה בעיניים. לקחתי אותה מייד לרופא, והוא נתן לה זריקות חיסונים ואנטיביוטיקה. היא הבריאה מהר, ועכשיו היא משגעת. אני מת עליה, זו אהבה-אהבה, היא ישנה איתי בלילה, כשהיא תהיה מיוחמת, לא ארצה שהיא תמליט מייד, ואחסן אותה



פוליקר ממלא טונו

אולי זה ישלם את שכר-הדירה

נגד ייחוס. היא חתולת-בית, ואני לא רוצה שהיא תסתובב בין החתולים ברחוב, כי מי יודע מה יכול לקרות לה. כשיהיה לי סוף-סוף כסף לדירה יותר גדולה, אמצא לה חתול, אסגור אותם בחדר ונעשה חתונה."

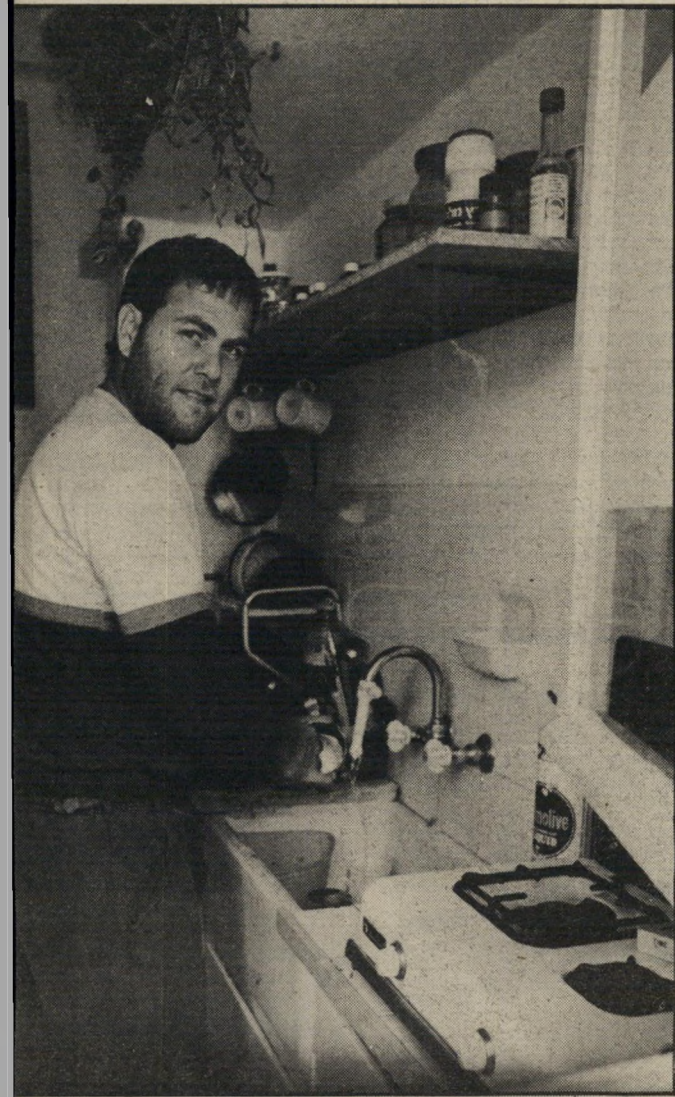
"אל תדאגי, אני אמצא לך חתול", הוא אמר לפשוט, תוך כדי ליטוף. כאשר היא שורטת אותו, הוא צועק עליה "את רעה!" ואומר שהוא כבר מלא שריטות. הוא קורא לה "חתולת גומי", בגלל הגמישות שלה, ויעקב גלעד מזהיר אותו "אל תקמט אותה יותר מדי"

הביישן והשדכנית

פ הורדה פוליקר הוא גבר נאה, חסון, 1.80 מטר גובה, עיניים ירוקות. לפני שמונה שנים התגלח בפעם האחרונה. זקן-של-ממש, מגודל וארוך, הוא לא אוהב. לכן מדי פעם הוא מקצץ, ושומר על המראה הלא-מגולח. את תנוך אוזנו השמאלית מקטט עגיל-זהב בעל יהלום קטן. תקופה ארוכה הוא רצה בעגיל, כמו חבריו לבניין, אלי חרד ובנג'ז קמחי, אבל פחד מהאקדח המחרר. לפני חצי שנה נלווה אל ידידה, פוליקרה את בתה לניקור-אוזניים. פוליקר ראה שהקטנה לא סובלת יותר מדי, התמלא אומץ והחליט — יאללה, עכשיו אני



פוליקר עם יעקב גילעד ומשה יוסף
לא מדברים שבועיים



פוליקר במיטבה ביתו
לא מוכן להתחתן